

[Steen Folke.]

Er der noget, der er karakterdannende, så er det et minus 22 lige i synet på en dum, fræk og doven elev.

Men det er ikke tilstrækkeligt at bevare og udbygge karaktergivningen i folkeskolen. Vi må også have den indført i børnehaver; ja, i vuggestuer. Alle ved, at børnenes personlighedsudvikling og karakterdannelse først og fremmest foregår, mens de er helt små. Derfor er det ikke tilstrækkeligt at sætte ind, når børnene kommer i skole; da er det allerede for sent. I børnehaver og vuggestuer opdrages børnene efter nymodens pladderhumanistiske principper. Nu må der sættes ind med større fasthed og autoritet.

Indførelse af 13-skalaen vil være et udmærket redskab både til at motivere og disciplinere børnene og til at meddele forældrene, hvilke fremskridt de gør. Lad os tage et eksempel.

Når der synges i børnehaven, er det helt klart, at nogle synger bedre end andre. Allerede i 4 års alderen synger nogle klokkerent og smukt, mens andre synger falsk og hæst, og nogle har ikke en tone i livet. Som regel er der også nogle dovne, der slet ikke synger med. 13-skalaen vil være velegnet til at vise børnenes standpunkt og til at motivere de dumme og dovne til at gøre en større indsats.

Lad os tage et andet eksempel: i vuggestuen er børnene også langtfra ens. Nogle begynder at kravle før andre. Nogle går både sikrere og mere elegant end andre. Nogle bliver renlige på et tidligere tidspunkt, mens andre har besvær med at nå det, inden de skal i børnehave. Ved hjælp af 13-skalaen vil der kunne gives et udmærket udtryk for børnenes samlede standpunkt til enhver tid. Tvært imod at indskrænke karaktergivningen og overgå til en pladderhumanistisk 5 punkts skala mener vi altså, at anvendelsesområdet for det pædagogiske instrument, som karakterer er, bør udvides, og at 13-skalaen for enhver pris må bevares.

Spøg til side! Men det er faktisk lidt svært at tage venstres bagstræveriske forespørgsel helt alvorligt. I oktober 1970 skrev Jesper Jensen en artikel i Unge Pædagoger under overskriften „Karakterer er svindel“. Jeg vil gerne gøre hans ord til mine ved at citere:

„Karakterer er svindel. Karakterer er bedrageri, uanset om man bedrager andre eller sig selv. Man bedrager andre, når man prøver at bilde dem ind, at en karakter er lig med resultatet af et ordentligt stykke arbejde, for et arbejdsresultat, det er det, som man har fremstillet og skabt, eller det, som man har lært. Man bedrager sig selv, hvis man bilder sig ind, at man kan bedømme præstationer på en 10-skala eller en 13-skala eller en 15-skala. Man bedrager andre, hvis man bilder dem ind, at de får noget som helst vigtigt at vide om en person, fordi de får hans karakterer at vide. Man bedrager sig selv, hvis man i stedet for at tage selvstændig stilling til et menneske tror, at man kan bedømme ham på en liste af karakterer. Man bedrager både sig selv og andre, hvis man tror, man kan rode beskrivelser og moral sammen, hvis man tror, man på én gang kan beskrive, hvor dygtig en person er, og hvor meget han har bestilt for at nå til et bestemt resultat. Ja men hvad så? Hvad skal vi sætte i stedet? Vi skal jo bedømme folk, vi skal jo udvælge folk. Ja, skal vi nu egentlig det? Vi finder os åbenbart i, at man sætter effektivitet højere end menneskelige egenskaber, at man sætter økonomisk fortjeneste højere end den tilfredsstillelse, det er at lave noget, som man har lyst til.“

Fru Tove Nielsen mener ikke, at verden står længere, i hvert fald ikke folkeskolen, hvis man går over fra en 10 punkts skala som den nuværende 13-skala til en 5 punkts skala. Det er ærligt talt komisk.

Undervisningsministeren har givet en række teknokratiske begrundelser for, at den nye folkeskolelov faktisk nødvendiggør en forenkling. VS har i modsætning til venstre og socialdemokratiet og SF for den sags skyld heldigvis ingen andel i den nye folkeskolelov, men en forenkling af karaktergivningen kan vi naturligvis ikke være imod. Vi vil blot understrege, at det ikke ændrer noget som helst væsentligt ved karaktersystemet. Det ved undervisningsministeren også godt, og hun understreger, at socialdemokratiet egentlig er imod karakterer i folkeskolen. Her er VS for en gangs skyld helt enig med socialdemokratiet. Til gengæld er det heller ikke i denne sag principperne, der er afgørende for socialdemokratiet. Man af-finder sig gladeligt med at administrere en